

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul Concurenței, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vit” împotriva Consiliului Concurenței, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Rumitox” și Societatea cu Răspunde Limitată „Vitmark-Ucraina” privind anularea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 12 martie 2010, SA „Orhei-Vit” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței, intervenienți accesorii SRL „Rumitox” și SRL „Vitmark- Ucraina” privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii menționează societatea reclamantă că, din motivul lipsei obiectului încălcării legislației privind protecția concurenței, prin hotărârea Consiliului administrativ al ANPC nr. DCF-38-07/63 din 16.10.2009 a fost încetată examinarea cazului de concurență neloială inițiat la cererea SA „Orhei-Vit” din 21 septembrie 2007 cu completările ulterioare, prin care a fost solicitată recunoașterea în acțiunile SRL „Rumitox” componentele actului de concurență neloială și emiterea unei dispoziții executorii de încetare a încălcării legislației cu privire la protecția concurenței și de lichidarea consecințelor actelor de concurență neloială, prin care să se solicite SRL „Rumitox” încetarea oferirii spre vânzare, importul sau orice alt mod de punere în circuitul comercial a produselor marcate cu denumirea „Jaffa Natura”, pentru clasa de produse 32.

Indică societatea reclamantă că, marca comercială „Naturalis” a fost înregistrată pe teritoriul Republicii Moldova de către compania SA „Orhei-Vit” în anul 2005 pentru clasele 29 și 32 a clasificării internaționale de produse și servicii (CIPS), adică pentru clasa produselor conserve de legume și fructe, băuturi din fructe, sucuri și nectaruri de legume și fructe, fapt confirmat prin certificatul de înregistrare a mărcii nr.12910. Totodată, a fost înregistrat ca desen industrial designul ambalajului sucurilor și nectarurilor sub marca comercială „Naturalis”, care este parte integrantă a unui concept întreg creat de companie produsului său, ceea ce este indicat în certificatul de înregistrare DMI nr. 801.

Susține societatea reclamantă că, fiind titular al dreptului exclusiv asupra mărcii comerciale „Naturalis”, este în drept să interzică terților să utilizeze în

activitatea lor comercială, fără consimțământul său: a) un semn care, din cauza identității ori similitudinii cu marca „Naturalis” și identității ori similitudinii produselor acoperite de semn de marcă, generează riscul de confuzie în percepția consumatorului; b) un semn identic ori similar cu marca „Naturalis” pentru produse diferite de cele pentru care marca „Naturalis” este înregistrată, întrucât aceasta din urmă, începând cu 01.01.2007 a devenit notorie pe teritoriul Republicii Moldova, iar persoana terță, în urma folosirii semnului, fără motive justificate, profită de caracterul distinctiv și de renumele mărcii „Naturalis” sau le aduce atingere întru exercitarea acestor drepturi.

Consideră societatea reclamantă că, acțiunile SRL „Rumitox” privind importul și comercializarea pe teritoriul Republicii Moldova a sucurilor și nectarurilor sub marca „Natura” ale producătorului SRL „Vitmark-Ucraina” urmează să fie apreciate drept acțiuni de concurență neloială îndreptate împotriva SA „Orhei-Vit” .

Comunică că, dreptul său exclusiv asupra desenului industrial sub marca comercială „Naturalis” a fost înregistrat la AGEPI la 12.07.2005 (08.12.2004 fiind data depozitării), asupra mărcii comerciale „Naturalis” la 07.11.2005, iar prin Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17.12.2008, marca comercială „Naturalis” a fost recunoscută drept notorie începând cu 01.01.2007. SRL „Rumitox” a început să importe produse fabricate de SRL „Vitmark-Ucraina” cu denumirea „Natura” pe teritoriul Republicii Moldova începând cu luna martie 2007, anume atunci când producția sub marca comercială „Naturalis” a devenit notorie în Republica Moldova și, respectiv, se bucura de o popularitate sporită în rândurile consumatorilor.

Concretizează societatea reclamantă că, anterior s-a adresat Serviciului Vamal cu o cerere, prin care a solicitat asistența organelor vamale în scopul ocrotirii mărcii comerciale „Naturalis” privind suspendarea vămuirii produselor de sucuri și nectaruri sub denumirea „Natura”, importate în Republica Moldova de SRL „Rumitox”, însă din considerentul că Serviciul Vamal nu a găsit similitudine între produsul cu marca comercială „Naturalis” și produsul cu denumirea „Natura” a refuzat suspendarea vămuirii. Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24.09.2009, Serviciul Vamal a fost obligat să acorde asistență vamală SA „Orhei-Vit” prin suspendarea vămuirii produselor de sucuri și nectaruri cu denumirea „Natura” importate pe teritoriul Republicii Moldova. Astfel, instanța de judecată a considerat că diferențele ce țin de exteriorul produselor sub marca „Naturalis” și produselor sub denumirea „Natura” sunt dominate de efectul de ansamblu al similitudinii.

Mai consideră societatea reclamantă că ANPC neîntemeiat a dat prioritate și și-a întemeiat hotărârea nr. DCF38-07/63 din 16.10.2009 pe rezultatele sondajului referitor la percepția mărcilor de suc și nectaruri de către consumatori efectuat de „MASMI Internațional” la cererea SRL „Rumitox”, conform cărora consumatorii sucurilor și nectarurilor clar deosebesc produsele sub marca comercială „Naturalis” de produsele sub marca comercială „Natura” și disting compania producător ce produs produce, pe când rezultatele sondajului referitor la același subiect efectuat de TNS-Moldova („Marketing Media Index” SRL) conform cărora 64% din consumatori consideră că produsele sub marca comercială „Naturalis” și sub denumirea „Natura” au același producător, iar 84% din consumatori consideră că „Natura” este marcă a sucurilor de producție autohtonă.

Solicită SA „Orhei-Vit” anularea Hotărârii Consiliului administrativ al ANPC DCF-38-07/63 din 16.10.2009; recunoașterea acțiunilor SRL „Vitmark-

Ucraina” și SRL „Rumitox” privind importul și comercializarea pe teritoriul Republicii Moldova a sucurilor și nectarurilor sub marca „Jaffa Natura” ale producătorului SRL „Vitmark-Ucraina” drept acțiuni de concurență neloyală îndreptate împotriva SA „Orhei-Vit”; obligarea SRL „Vitmark-Ucraina” și SRL „Rumitox” să înceteze încălcarea legislației cu privire la protecția concurenței; interzicerea utilizării în orice fel pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii „Natura” sau „Jaffa Natura” pentru produsele SRL „Vitmark-Ucraina”; interzicerea importului pe teritoriul Republicii Moldova a produselor SRL „Vitmark-Ucraina” sub marca „Natura” sau „Jaffa Natura” și retragerea din circuitul comercial al produselor SRL „Vitmark-Ucraina” respective.

Prin hotărârea Judecătorei Grigoriopol din 21 decembrie 2015, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral. S-a anulat Hotărârea Consiliului administrativ al ANPC nr. DCF-38-07/63 din 16.10.2009. S-au recunoscut acțiunile SRL „Vitmark-Ucraina” și SRL „Rumitox” privind importul, comercializarea pe teritoriul Republicii Moldova a sucurilor și nectarurilor sub marca „Jaffa Natura” ale producătorului SRL „Vitmark-Ucraina” drept acțiuni de concurență neloyală îndreptate împotriva SA „Orhei-Vit”, obligându-se SRL „Vitmark-Ucraina” și SRL „Rumitox” să înceteze încălcarea legislației cu privire la protecția concurenței. S-a interzis utilizarea în orice fel pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii „Natura” și „Jaffa Natura” pentru produsele SRL „Vitmark-Ucraina” și s-a interzis importul pe teritoriul Republicii Moldova a produselor SRL „Vitmark-Ucraina” sub marca „Natura” sau „Jaffa Natura” cu obligarea retragerii din circuitul comercial a produselor SRL „Vitmark-Ucraina” sub marca „Natura” sau „Jaffa Natura”.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile legii.

La 20 ianuarie 2016, Consiliul Concurenței a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat casarea hotărârii contestate, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de SA „Orhei-Vit” să fie respinsă ca fiind neîntemeiată și tardivă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2016, s-a respins apelul declarat de Consiliul Concurenței și s-a menținut hotărârea Judecătorei Grigoriopol din 21 decembrie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Consiliul Concurenței a prezentat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2016 și a hotărârii Judecătorei

Grigoriopol din 21 decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinse integral pretențiile înainte de SA „Orhei-Vit” ca fiind nefondate.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 05.07.2016 a fost recepționată de către recurent la 04.08.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 19.09.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 15.11.2016, SA „Orhei-Vit” a prezentat referință prin care solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de către Consiliul Concurenței.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Consiliul Concurenței asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul Concurenței ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Consiliul Concurenței se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea